

Hans Vandeweghe
Sportredacteur
@hansvdw

Talent volstaat niet langer

De immer goedlachse Kim Clijsters staakt haar comeback na twee jaar waarin ze vijf officiële tenniswedstrijden heeft gespeeld. © GETTY IMAGES

Oit is een Belgische opgevoerd in een verhaal over niet al te fitte tennisspeelsters. Niet al te fit, heette toen (tien jaar geleden) nog gewoon te dik. Om precies te zijn, de journaliste had die speelster niet in haar verhaal gezet, maar toen de eindredacteur in het fotoaanbod keek, zag hij die bewuste tennissster, mét kennelijk overgewicht. Die foto paste, want het was een Belgische. Hoe dichter bij huis hoe beter, zo denken krantenmakers, en dus schreef de eindredacteur die ene speelster in het verhaal.

De journaliste schrok zich nog geen klein hoedje toen ze de volgende dag de krant zag. De foto werd groot afgedrukt. Het verhaal ook. De tennisspecialist van het medium was met vakantie, maar die was te bellen. Had men dat maar gedaan, dan had die vast gewaarschuwd voor een onvergeeflijke blunder.

Vooral de speelster was not amused. Op het moment van de foto kampte ze met een schildklierprobleem, waardoor ze water opoehield en tijdelijk pafferig was, men kan het niet anders uitdrukken. De speelster had bovendien een reputatie van een harde werker met minstens evenveel conditie als talent, dus een beetje hoger inzicht en clementie was welkom geweest.

Moraal van het verhaal: in sportverslaggeving moet men oppassen met kwalificaties als ‘te dik’ of ‘niet fit’. Dat ontslaat ons niet van de journalistieke plicht om de dingen te benoemen zoals ze zich voordoen. Neem nu Kim Clijsters. Ze stopt haar comeback. Een eerste reactie zou kunnen zijn: welke comeback? Dat is de waarheid (en Clijsters) onrecht aandoen.

Alle vijf haar officiële wedstrijden verloor ze, onder meer tegen de nummers 9, 15 en 29 van de wereld. Geen enkele keer weggespeeld en zelfs kansen op winst. Dat was in 2020. Haar twee wedstrijden in 2021 waren tegen mindere godinnen en die verloor ze ook.

Clijsters heeft in haar tweede comeback laten zien dat haar talent immens is. Daar kan geen discussie over zijn. Jammer genoeg voor haar heeft ze ook beezen en ondervonden dat talent niet langer volstaat in topsport. Elke sport die zichzelf respecteert is een mix van talent, tactiek, fysiek en mentaliteit, waarbij per sport het ene dan wel het andere domein overheerst.

Clijsters heeft haar comeback gemist door haar eigen schuld en dat was jammer genoeg te voorspel-

len. Haar grootste fout was dat ze van bij de aankondiging de volgorde niet juist had. Ze zou opnieuw beginnen te trainen en tennissen en zo fitter worden. Zo werkt het niet in topsport.

Grote sterren kondigen hun comeback pas aan na een tijdje hard werken. Clijsters riep de pers en liet ongeveer optekenen dat ze weer zou gaan bewegen en snel gaan spelen. Dat was vragen om miserie met dat gehavende lichaam en dat is ook uitgekomen. De ene na de andere blessure gooide roet in het eten.

De Belgische sportmedia hebben zich bij die aankondiging collectief laten inpakken en wierpen zich aan de voeten van de voormalige nummer één. Ze hadden van in het begin Clijsters (en hun lezers, luisteraars en kijkers) moeten wijzen op haar zichtbaar niet al te fitte toestand. Daar was niks mis mee geweest, want dat hebben we in het verleden ook gedaan met Eden Hazard en Romelu Lukaku.

Vreemd genoeg bleven de Belgische sportmedia al die tijd aan haar voeten liggen en bij de laatste check

liggen ze daar nog altijd. Alles wat Clijsters zegt, is heilig. Ze haalt nu corona aan als reden voor haar geflippte comeback. Dat is de wereld op zijn kop. De coronastop was juist een godsgeschenk voor iemand die bij haar eerste twee wedstrijden had gemerkt dat ze *tennistiek* voor de wereldtop nog steeds niet moest onderdoen, maar dat er fysiek nog werk aan

de winkel was.

Die 6-7 tegen Garbiñe Muguruza en die 5-7 tegen Johanna Konta net voor de lockdown hadden haar moeten aanzetten om in de luwte van corona haar fysieke comeback te werken, maar dat gebeurde niet. In de herfst van 2020 hield ze de schijn nog op, maar in 2021 ging het bergaf. In 2022 gooide ze de handdoek.

De (on)journalistieke benadering van Clijsters bewijst hoe sportmedia worstelen met fysiek, uiterlijk en gewicht en hoe ze onder druk van de tijdgeest het toch maar vooral niet over het lichaam van de atleet willen hebben. Vreemd, want gewicht is nochtans een essentiële fysieke parameter in veel sporten.

Over parameters gesproken, binnenkort worden de namen bekendgemaakt voor de nationale selectie van de Red Flames, de voetbalvrouwen die in juli het EK spelen in Engeland. Zo ziet het ernaar uit dat één of meerdere certitudes de cut zullen missen. Reden: ze voldoen niet aan de fysieke parameters die horen bij topvoetbal. Reken maar dat daar gedoe van komt.

De (on)journalistieke benadering van Clijsters bewijst hoe media worstelen met fysiek, uiterlijk en gewicht